

4 e trefaldighet/Midsommardagen

Psalmer: 201:1-3, Ps30, 31, 490, 15, 201:4-5

Texter: 1 Mos 1:1-13, Apg 14:15-17, Joh 1:1-5, **Jes 65:17-19**

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Jesaja 65:17-19

*17 Se, jag skapar nya himlar och en ny jord,
och man ska inte mer komma ihåg det förgångna
eller tänka på det.*

*18 Men fröjda er och jubla till evig tid
över det som jag skapar,
ty se, jag skapar Jerusalem till jubel
och dess folk till fröjd.*

*19 Jag ska jubla över Jerusalem,
fröjda mig över mitt folk.
Där ska inte mer höras gråt eller klagan.*

Herre, skriv dessa ord i våra hjärtan. Amen.

Löftet om nya himlar och en ny jord där vi ska få leva fria från syndens alla konsekvenser ger oss hopp och uthållighet. Och det är ett löfte vi kan lita på. Allt Gud förutsagt har gått i uppfyllelse, det är bara det som ska hända vid tidens slut vi ännu väntar på.

Jesajaboken innehåller många profetior om Messias. Evangelierna visar hur underbart Jesus Kristus uppfyllt alla dessa profetior. Boken innehåller också profetior som fortfarande i våra dagar inte har gått i uppfyllelse. Det är bland annat förutsägelsen om att Gud ska skapa nya himlar och en ny jord som vi just läst.

Det är omöjligt för en människa att förutsäga framtiden. Men för Gud är ingenting omöjligt. Han både förutsäger och det sker. Han styr över allting för att hans ord ska gå i uppfyllelse.

Bibeln innehåller förutsägelser och löften från första till sista bok. Då profetiorna varit av sådant slag att uppfyllelsen satt spår i naturen eller i folkens historia så har också historien gett sitt bekräftande vittnesbörd - i naturen, genom arkeologiska fynd och i historiska källor. Ett sådant exempel är den stora floden. Genom Noa, rättfärdighetens förkunnare, förutsade Gud den stora floden

120 år i förväg. Ändå kom den som en förskräcklig överraskning för de otroende. Den stora floden bekräftas än i dag genom iakttagelser i naturen, djurriket och folkens historia. Floden har satt sin outplånliga stämpel på vår jord, och fortsätter göra så. Fossila bränslen, kol och olja, är vad som finns kvar i gravarna efter tidigare civilisationer, människor, djur och växter - allt levande som fanns när floden kom. Och det är ett stort misstag att öppna dessa gravar. Av förutsägelseerna om floden och uppfyllelsen som gav så omvälvande konsekvenser för hela skapelsen och mänsklighetens historia lär vi oss att Guds ord verkligen är värt att ta på allvar, oavsett vad profetian gäller - inget är för stort för honom och inget är för litet.

Det rör sig om hundratals profetior i Bibeln som vi kan identifiera uppfyllelsen av. Bibelns system av att redovisa förutsägelse och uppfyllelse, många gånger med långa tidsperioder däremellan, inpräntar i oss denna sanning: har Gud förutsagt något så sker det också. Hela mänskligheten skulle må bästa av att lära sig den läxan.

Alla Bibelns profetior och deras uppfyllelse tjänar ett syfte. De visar att de få profetior som ännu inte gått i uppfyllelse också ska göra det. Redan på Jesajas tid fanns en mängd profetior i de heliga Skrifterna som redan gått i uppfyllelse.

Vi har ännu fler. Gud sa till Jesaja:

°Se, vad jag förut förkunnade har kommit.

Nu förkunnar jag nya ting,

innan de visar sig låter jag er höra om dem. (Jes 42:9)

I dagens profetia förkunnar Gud att han ska skapa nya himlar och en ny jord. Jesaja riktar våra blickar till det som sedan följer. När Gud skapar nya himlar och en ny jord ska Guds folk fröjda sig över det han skapar. Aposteln Petrus talar om samma händelse vid tiden slut men han betonar händelserna som ska föregå de nya himlarna och den nya jorden: *Herrens dag kommer som en tjuv, och då ska himlarna försvinna under våldsamt dån och himlakroppar upplösas av hetta och jorden och de verk som är på den inte mer finnas till.* När uppfyllelsen kommer så ska hela universum, som vi känner det idag, gå under i eld. Men Gud ska skapa nya himlar och en ny jord där rättfärdighet bor. Liksom allt annat kommit som Gud i förväg förkunnat så ska också Herrens dag komma.

Både GT och NT talar om att Gud ska skapa en ny jord. När vi tänker på himlen och det kommande livet så ska vi inte tänka på det i alltför andliga termer. Det är lätt hänt. Evangelisten Matteus använder upprepade gånger uttrycket himmelriket för Guds rike. Det talas också i NT om att vi har en evig boning i himlen. Men vi ska komma ihåg att Bibeln uttryckligen lär kroppens uppståndelse och att Gud ska skapa en nya himlar och en ny jord. Med förhärligade kroppar kommer vi att leva på en ny jord där rättfärdighet bor.

Vårt liv i den nya skapelsen kommer inte att likna livet i den här världen. *Där ska inte mer höras gråt eller klagan.* Vårt liv här på jorden ger oss anledning till både klagosång och lovsång, stunder av sorg och lycka, lidande och glädje växlar. Livet i Guds nya skapelse kommer att bli annorlunda. *Man ska inte mer komma ihåg det förgångna eller tänka på det. Men fröjda er och jubla till evig tid.* Syndens smärtsamma konsekvenser är då utplånade för evigt.

Det är ett löfte till Guds folk värt att lita på. Det ska ske. Guds varningar ska vi ta på allvar. Vi ska också lita på Guds löften. Vi kan redan nu med glädje se fram emot livet i Guds nya skapelse eftersom vi vet att profetian talar om verkliga ting som måste ske därför att Gud sagt så.

Profeten talar i vår text om en ömsesidig glädje. Guds folk ska fröjda sig över det Gud skapar och Gud ska fröjda sig över sitt folk. Vad är det för folk som Gud ska fröjda sig över? Orden står att läsa i GT. Syftar profeten kanske på Juda folk och rike?

I första Mosebok lär vi oss att när Gud efter lång tid äntligen började agera för att förbereda den utlovade Frälsarens födelse började han med att sluta förbund med Abraham. Gud lovade att göra hans avkomma talrika som stjärnorna och han lovade att Frälsaren skulle födas i hans släkt. Gud förutsade att Abrahams efterkommande skulle bo som främlingar i ett land som inte var deras. Men efter 400 år skulle Gud befria dem och ge dem det utlovade landet. Så skedde också. Gud hade nu anvisat ett land för Frälsarens födelse. Gud gjorde Abrahams efterkommande till ett stort folk i Egypten och förde dem ut ur slaveriet med mäktig hand. Han bar dem på örvingar och gjorde dem till sin dyrbara egendom framför andra folk. De skulle vara ett rike av präster och ett heligt folk. Han slöt förbund med dem på Sinai. Men folket bröt snart mot förbundet och gjorde sig en guldkalv som de tillbad. Gud kunde inte fröjda sig över dem. Därför sa Gud redan genom Mose: *De har retat mig med gudar som inte är gudar, ...Därför ska jag reta dem med [ett folk] som inte är ett folk...* (5 Moseboken 32:21) Israel tog sig gudar som inte var gudar och därför skulle Gud ta sig ett folk som inte var ett folk.

Paulus talar om detta i Romarbrevet när han skriver: *genom deras fall har frälsningen kommit till hedningarna, för att detta skulle väcka deras avund* (Rom 11:11) Jesaja börjar också kapitlet med profetian om Guds folk som Gud ska fröjda sig över med dessa ord:

*Jag låter mig sökas av dem som inte frågade efter mig,
jag låter mig finnas av dem som inte sökte mig.
Till ett folk som inte åkallade mitt namn sade jag:
"Här är jag, här är jag."*

Detta handlar om hur Gud genom evangeliet låter sig finnas av folk runt om i världen. De som inte var ett folk gör han till sitt egendomsfolk genom tron på Jesus Kristus så som Paulus skriver: *Ni levde utan hopp och utan Gud i världen.* ¹³*Men nu har ni, som är i Kristus Jesus och som en gång var långt borta, kommit nära genom Kristi blod... Han har kommit och predikat frid för er som var långt borta och frid för dem som var nära.* ¹⁸*Ty genom honom har vi båda i en och samme Ande tillträde till Fadern.* ¹⁹*Alltså är ni inte längre gäster och främlingar utan medborgare tillsammans med de heliga och tillhör Guds familj.* (Ef 2:12, 13, 17-19)

Det är trösterika ord vi läser idag ur Jesajas bok. Dessa ord är inte uppmuntrande tillrop till ett förlorande lag, utan en profetia som helt visst ska gå i uppfyllelse – det ska ske lika visst som allt som Gud förut förkunnat också kommit. Dessa ord är sanna ord talade av Sanningens Gud. Det betonar också Jesaja när han strax före profetian om de nya himlarna och den nya jorden talar om den tid här på jorden då Gud samlar sina utvalda ur alla folk:

*Den som då välsignar sig i landet
ska välsigna sig vid Sanningens Gud,
och den som avlägger ed i landet
ska svärja vid Sanningens Gud.*

Gud är sanningens Gud – han ska helt visst uppfylla sitt löfte. Amen.

Låt oss be!

Vi ber till dig Sanningens Gud att du ger oss en fast tro på ditt ord och dina löften. Du har lovat oss att en dag ska all gråt och klagan få ett slut. Hjälp oss att redan här glädja oss över de nya himlar och den nya jord som du ska skapa. Behåll oss fasta i tron på din Son Jesus Kristus, ty det är genom honom du gjort oss till ditt folk. Amen.